

107. BUGARSZKY ISTVÁN és TANGL FERENCZ részéről: „A vérsavó molekuláris concentrációjáról,“ előterjeszti Klug Nándor.

108. Elnök a jegyzőkönyv hitelesítésére Klug Nándor és Lengyel Béla r. tagokat kéri föl.

HUSZADIK AKADÉMIAI ÜLÉS.

Hatodik összes ülés.

1898. május 23.

B. Eötvös Loránd akadémiai elnök úr elnöklete alatt jelen vannak: Hollán Ernő tt. — Fejérpataky László, Fraknoi Vilmos, Fröhlich Izidor, Goldziher Ignác, Gyulai Pál, Heinrich Gusztáv, Heller Ágost, Högyes Endre, König Gyula, Pauer Imre, Pauer Gyula, Schwarcz Gyula, Szász Károly, Szinyei József, Thaly Kálmán, Than Károly, P. Thewrewk Emil, Tóth Lőrincz, Vécsey Tamás r. tt. — Bánóczi József, Concha Győző, Gyomlay Gyula, Hegedűs István, Nagy Gyula, Óváry Lipót, Réthy Mór, Staub Mór, Vadnay Károly I. tt. — Jegyző: Szily Kálmán főtítká.

109. Elnök úr a következő beszéddel nyitja meg az ülést:

Tisztelt Akadémia! Zichy Antalt Akadémiánk tiszteleti tagját, igazgató tanácsának tagját és I. osztályának elnökét nagygyűlésünk napjaiban hiába kerestük e teremben azon a helyen, melyet itt évek hosszú során át rendesen elfoglalt.

Az aggodalom előérzete vett erőt rajtunk, mikor meghallottuk, hogy betegség láncozta ágyához, és fokozták azt azok az egyszerűségükben megható szavak, melyekben az osztályelnöki állásról visszalépését osztályának és nekünk is bejelentette, és a névjegyek, melyeket megemlékezés jeléül egyes barátainak küldött. Előérzetünk nem csalt meg; mert ő már a hosszú útra készült, a honnan nincsen visszatérés s a melyen őt csak ravataláig kísérhettük.

Elvesztettük benne a legjobbak egyikét, Akadémiánknak a sírjg hí barátját, a kit sokan szerettek s a kit talán mindenki tisztelt. Erdemes volt ő e tiszteletre közhasznú munkásságáért s még inkább tisztá, nemes jelleméért, melynek alapvonása hí ragaszkodás volt elveihez, valamint eszményeihez. Eszményei fűtték őt legszorosabban Akadémiánkhoz, hiszen azok a gróf Széchenyi Istvánéi voltak, kinek ő életét megírta, hátrahagyott iratait szerkesztette, s ezzel a Széchenyi-irodalom alapját megvetette, és a b. Eötvös Józseféi, kinek ő a népnevelés terén buzgó követője és, mint első magyar tanfelügyelő, fáradhatatlan munkatársa volt.

Szívét a nemzet művelődésének, a nemzet csinosodásának vágya dobogtatta, s hazaszeretete nem a chauvinista idegen-gyűlöletével, hanem a humanista emberszeretetével volt rokon.

Mennyit tett ő eszményének megközelítésére, azt rövid, de tartalmas és ékesen szóló szavakban mondotta el tisztelt társunk Szász Károly r. tag a ravatalnál. Ezzel fog foglalkozni az emlékbeszéd is, melyről gondoskodni az első osztály feladata lesz.

A jelen pillanatban feledhetetlen társunk emlékének megőrzésére csak két dolgot tehetünk:

adjunk fájdalomunknak kifejezést mai ülésünk jegyzőkönyvében; terjeszszünk a jövő nagygyűlés elé indítványt, melyben Zichy Antal arcképének képesarnokunkban elhelyezését kérjük. — Helyességgel elfogadjatik.